

Προς
τα μέλη του CEC & του CCME
Εκκλησίες, Οργανώσεις, Συμβούλια Εκκλησιών & συνεργαζόμενους φορείς

Βρυξέλλες, 7 Ιουνίου 2019

Τιμώντας τη μνήμη των ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια του ταξιδιού σε αναζήτηση ασφάλειας

Αξιοσέβαστοι εκκλησιαστικοί ηγέτες,
Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ,
Αγαπητοί φίλοι,

Οι τραγωδίες στην περιοχή της Μεσογείου δυστυχώς συνεχίζονται - 2,262 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια του 2018, σύμφωνα με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες - ενώ κατά τη διάρκεια των πέντε πρώτων μηνών του 2019 καταγράφηκαν περισσότεροι από 500 θάνατοι. Αν και στατιστικά ο συνολικός αριθμός των θυμάτων έχει ελαττωθεί τα τελευταία χρόνια, η πιθανότητα της απώλειας ζωής έχει αυξηθεί. Νέες επικίνδυνες διαδρομές, όπως για παράδειγμα μέσα από ποτάμια, στα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης, παραμένουν εξαιρετικά ανεξέλεγκτες.

Από το έτος 2000, περισσότεροι από 30,000 άνθρωποι έχει αναφερθεί ότι έχασαν τη ζωή τους στην προσπάθεια να φθάσουν στην Ευρώπη, εξαιτίας πνιγμού στις θάλασσες και τα ποτάμια, ή από ασφυξία μέσα στις αποθήκες των πλοίων και στα κοντέινερ των φορτηγών. Λόγω του μεγαλύτερου αριθμού των θυμάτων, η προσοχή στρέφεται ακόμα στην Ιταλία. Ωστόσο και η κατάσταση στα θαλάσσια και χερσαία σύνορα της Ελλάδος και της Ισπανίας αλλά και στα ανατολικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Η τύχη όσων (προσφύγων και μεταναστών) βρίσκονται στα διεθνή ύδατα ή στα ύδατα της Βόρειας Αφρικής παραμένει συχνά αδιευκρίνιστη.

Οι αποστολές έρευνας και διάσωσης από φορείς της κοινωνίας των πολιτών έχουν τα τελευταία χρόνια σοβαρά υπονομευθεί και ποινικοποιηθεί από Κράτη Μέλη της Ένωσης. Οι ελάχιστες αυτές αποστολές που στέφθηκαν με επιτυχία, κατέληξαν σε παρατεταμένες οδύσσειες του πληρώματος και των διασωθέντων επειδή χώρες της Ένωσης αρνήθηκαν να συμμορφωθούν με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές θεσμικές υποχρεώσεις σχετικά με την ασφαλή αποβίβαση και την υποδοχή. Με τους τίτλους τέλους του σκέλους της έρευνας και διάσωσης της ευρωπαϊκής “Επιχείρησης *Sophia*” τον Μάρτιο, οι πιθανότητες της διάσωσης μεταναστών που βρίσκονται σε κίνδυνο στη θάλασσα έγιναν ακόμα πιο σπάνιες. Παράλληλα πολλοί άνθρωποι που έχουν εγκλωβισθεί κατά τη διάρκεια της φυγής, για παράδειγμα στη Λιβύη, συνεχίζουν την προσπάθεια των επικίνδυνων διαδρομών λόγω των ανυπόφορων συνθηκών στη χώρα διέλευσης που περιλαμβάνουν βία, πείνα, δουλεία και θάνατο.

Οι Εκκλησίες στην Ευρώπη ανταποκρίθηκαν στο φαινόμενο των συνεχών απωλειών της ανθρώπινης ζωής στη Μεσόγειο με την προσφορά πρακτικής αλληλεγγύης αλλά και με συνηγορία για ασφαλείς και νομίμους οδούς έλευσης στην Ευρώπη για πρόσφυγες και μετανάστες. Οι Εκκλησίες στην Ιταλία προσφέρθηκαν έμπρακτα να φιλοξενήσουν τους διασωθέντες προκειμένου να ξεπεραστούν τα πολιτικά αδιέξοδα και να επιτραπεί η αποβίβαση στη στεριά.

Το CCME μαζί με τους εταίρους του δρομολόγησαν πριν μερικά χρόνια το πρόγραμμα “Safe Passage”. Έκτοτε, διευκολύνθηκε μία ανταλλαγή μεταξύ εκκλησιών για ασφαλείς διόδους που περιελάμβαναν πρωτοβουλίες που υποστηρίχθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως για παράδειγμα το θέμα των θεωρήσεων (visa) για ανθρωπιστικούς λόγους. Όλο και περισσότερες εκκλησίες στην Ευρώπη ανέλαβαν να υλοποιήσουν σχέδια για υποστήριξη ασφαλών αφίξεων στην Ευρώπη μέσω προγράμματος μετεγκατάστασης ή χορήγησης ανθρωπιστικής θεώρησης.

Η Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών/CEC που πραγματοποιήθηκε στη Βουδαπέστη τον Ιούλιο του 2013 ανανέωσε την έκκληση προς τις εκκλησίες για να “ τιμηθεί η μνήμη όσων έχασαν τη ζωή τους στη διάρκεια της διαδρομής για μία αξιοπρεπή ζωή στην Ευρώπη, μέσα από μία ετήσια ημέρα προσευχής”. Τα προηγούμενα χρόνια, πολλές εκκλησίες κατά μήκος της Ευρώπης υιοθέτησαν αυτήν την προτροπή και καθιέρωσαν τέτοιες τελετές μνήμης (μνημόσυνα) γύρω στις 20 Ιουνίου που είναι η Διεθνής Ημέρα για τους Πρόσφυγες. Φέτος θα θέλαμε να συστήσουμε τη διεξαγωγή τελετών μνήμης στις 23 Ιουνίου που συμπίπτει να είναι η Κυριακή μετά την Ημέρα του Πρόσφυγα. Σε μερικές χώρες και άλλες ημέρες κατά τη διάρκεια του έτους δύναται να είναι κατάλληλες για την περίσταση αυτή.

Θα θέλαμε να επαναλάβουμε την έκκληση της Γενικής Συνέλευσης του CEC προς τις εκκλησίες της Ευρώπης να τιμήσουν τη μνήμη των ανθρώπων που έχασαν τις ζωές τους προσπαθώντας να φθάσουν στην Ευρώπη...

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου της Πεντηκοστής που πλημμυρίζει όλην την ανθρωπότητα με την ελπίδα και το φως, παραμένουμε βαθιά λυπημένοι και ανήσυχοι γιατί ο δρόμος του σταυρού, του πόνου, της απελπισίας και του θανάτου συνεχίζει να υφίσταται για χιλιάδες αδελφούς μας στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ. Δεν μπορούμε να αγνοούμε τα γεγονότα που αποκαλύπτουν την ευθύνη μας ως Ευρωπαίων πολιτών για αυτήν τη δίχως τέλος δοκιμασία. Ως εκκλησίες και ως χριστιανοί το ιερόν καθήκον μας είναι να προσφέρουμε μαρτυρία και να γίνουμε διάκονοι της Ανάστασης και ενός νέου τρόπου ζωής με δικαιοσύνη και ειρήνη για όλους, ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή, εθνικότητα ή θρησκεία. Ας θυμηθούμε τους ανώνυμους ανθρώπους ή όσους ταυτοποιήθηκαν μετά το θάνατο τους στα σύνορα της Ευρώπης και ας μοιραστούμε τη θλίψη μας εν προσευχή.

Αιδεσιμ. Christian Krieger

Δρ. Torsten Moritz

Πρόεδρος
Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Εκκλησιών

Γενικός Γραμματέας
Επιτροπή για τους Μετανάστες στην Ευρώπη

*Μετάφραση από τα αγγλικά (απόσπασμα επιστολής)
εκπονηθείσα από Ευθαλία Παππά, συνεργάτιδος Συνοδικής
Επιτροπής Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων,
Αντιπροέδρου Εκτελεστικής Επιτροπής CCME*